

BARÁTOK LAPJA

IV.évfolyam 6. szám 2021. június

Úrnapja

Festum Eucharistiae, Solemnitas Corpus Domini

Az Úrnapja Krisztus szent Testének és Vérének ünnepe. Szentláromság ünnepe utáni csütörtökön, Magyarországon a következő vasárnapon tartott főünnep.

A nagycsütörtöki ünneplés a nagyhét hangulata miatt nem tudja az örööm hangulatát kellőképen kifejezni. Ennek az Oltáriszentségben köztünk lévő megtestesült Krisztusnak a lelkes ünneplését szolgálja az Úrnapja. Az ünnepi szentmise után körmenettel folytatódik a liturgia.

A XII. században nagyon elterjedt Berengar Tours-i kanonok (†1088) tévtanítása az Eucharisziáról: tagadta Krisztus jelenlétét a kenyér és bor színében, és csak jelképes jelenlétet vallott. Bár többször letette az igaz hitvallást, de ezt minden alkalommal visszavonta.

Ebben a légkörben nagy jelentősége volt annak a magánkinyilatkoztatásnak, amelyben Szent Julianna ágostonrendi szerzetesnővér részesült. Az Üdvözítő azt a szándékát közölte vele, hogy a Szentláromság vasárnapját követő csütörtökön külön ünnepe legyen Krisztus Testének és Vérének. Ő ezt 21 év múlva mondta el lelkijának, és csak 37 év múlva, 1246-ban ünnepeitől meg először Úrnapját Lüttich városában.

IV. Orbán pápa (1261–64) csak akkor rendelte el az ünnepet, amikor 1264 nyarán tudomására jutott, hogy Bologna-ban egy pap kezében átváltoztatáskor a Szentostya vérezni kezdett. A véres korporálét megmutatták a szomszédos Orvietóban tartózkodó pápának, aki ekkor elrendelte az ünnepet. Hirtelen bekövetkezett halála miatt azonban a végleges rendelkezés csak 1312-ben készült el. Ennek ellenére A népi jámborság és a liturgia direktóriuma című instrukció az ünnep elrendelésének dátumát 1264-re teszi. Ebben a lelkileg és szellemileg is nehéz században hihetetlen erőforrást jelentett az Eucharisztia ezen kiemelkedő ünnepe.

Az ünnephez később kapcsolódott a körmenet is. Először csak kehelyben, illetve áldozatókehelyben vitték az Oltáriszentséget, később már szentségtartót készítettek különleges díszítésekkel. A barokk korban erősödött meg a körmenetek hagyománya, amely mind a mai napig megmaradt.

Az Oltáriszentséget rendszerint a miséző pap vagy püspök vitte díszes baldachin alatt. Az utcák díszítése is az ünnepléshez tartozott. Szebbnél szébb virágszőnyegeket készítettek, és négy oltárnál álltak meg útközben, ahol egy-egy evangéliumi részletet olvasott fel a pap, vagy a diákónus majd áldást adott; utána folytatódott a körmenet. Ennek rendjét a ma is érvényben lévő Rituale tartalmazza.

Babits Mihály: Eucharistia (részlet)

Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Óh különös, szent, nagy titok!
Az Istenet esszük, mint az ős

törzsek borzongó lagzik
ették-itták királyaik
husát-vérét, hogy óriás
halott királyok ereje

szállna mellükbe - de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!
A mi királyunk eleven!
A gyenge bárány nem totem.

Páduai Szent Antal emléknapja

Páduai Szent Antal áldozópap és egyháztanító az Egyház egyik legnépszerűbb szentje. A ferences templomokban rendszeresen végzik keddenként a Szent Antal-ájatosságot.

Antal 1195-ben született, Lisszabonban előkelő, vallásos szülők gyermekeként. Fernando névre keresztelték. 15 évesen ágostonos kanonokrendi kolostorba lépett, amely azonban a világi és egyházi elöljárók közti viszály kereszttüzébe került. Ez a tény, valamint a kolostor gazdagsága más út felé vitte Fernandót: a szegények közössége felé.

1220 nyarán csatlakozott a Santo Antonio dos Olivais nevű kis rendház közösségehez, a testvérekhez, akik a kolostor ajtajánál koldultak. Fölvette szegény ruhájukat, keresztnévét pedig templomuk védőszentje, Remete Szent Antal nevére cserélte. Vértanú akart lenni, ezért engedélyt kért, hogy Marokkóban hirdethesse az evangéliumot. El is jutott az észak-afrikai országba, ott azonban súlyosan megbetegedett, ezért 1221 tavaszán vissza kellett térnie Európába. Isten hajóját egy viharban Szicília partjaihoz sodorta. Kilenc hónapot töltött a szigeten gyógyulásáig. Később csatlakozott a

ferences rend egyetemes káptalanjához az Assisi melletti Prociunkulában. Találkozott magával Szent Ferencsel is. Az észak-italiai tartományfőnök Montepaolo remetéségebe küldte, hogy szemlélődő életet folytasson. Egy év múlva, pappá szentelésén váratlanul prédkálnia kellett. Minél tovább beszélt a csendes, mindaddig rejtettségen élő és figyelemre alig méltatott Antal, szavai annál élénkebbek és melegebbek lettek, láthatóan teljesen eltöltötte a Szentlélek tüze. Hallgatói lélegzetüket visszafojtva figyelték. Nem tudós értekezést hallottak a pápáság mivoltáról, hanem a legszebb hasonlatokat és a legtalálóbb szentírási idézeteket, valamint a mélységes megtapasztalások szavait a szív bőségéből.

Megszámlálhatatlan tömeget nyert meg prédikációval és vitával. Rendtársai azt kérték, képezze ki őket is erre a munkára. Kérésüköt egyenesen Szent Ferenc elé terjesztették, s Antal megbízatást kapott a tanításra. „Azt akarom – írta Ferenc Antalnak –, hogy a testvéreknek tanítsd a szent teológiát, de úgy, hogy sem benned, sem bennük ki ne aludjék az imádság szellemé, azoknak a szabályoknak megfelelően, amelyeket adunk.” Megbízatásával Antal megalapította rendjének első tanulmányi házát Bolognában, ahol ő lett a teológia első tanára. 1224-ben Dél-Franciaországba, Montpellier-be ment, mely az eretnekháborúban a katolikusok főhadiszállása volt. Antal fegyverzete Isten igéje és a megtévesztettek iránti szeretete volt.

Az óriási munka azonban teljesen felőrlte egyébként is gyenge egészségét. 1231. június 13-án, harminchat éves korában meghalt.

A sírjánál történt számos imameghallgatás, gyógyulás és csoda következtében IX. Gergely pápa alig tíz hónappal halála után szentté avatta. Csodatevő híre a hívő nép tudatában háttérbe szorította az evangélium hirdetőjének és a segítő szeretet apostolának alakját, jóllehet későbbi legendája szívesen foglalkozott ezzel a tevékenységevel.

XII. Pius pápa 1946. január 16-án egyháztanítóvá nyilvánította. Ünnepét kezdettől június 13-án ülték meg, s tisztelete gyorsan általánossá vált.

A legenda Szent Antal alakját sokféle történettel fonta körül: a gyermek Jézust a karján hordozta, amikor a halászok kigúnyolták, a tenger halainak prédikált, mint valamikor Ferenc az ég madarainak. Egyszer egy eretnek, aki tagadta Krisztus jelenlétét az Oltáriszentségben, azt mondta, hogy addig nem hisz, amíg öszvére le nem térdel az Oltáriszentség előtt. Néhány nappal később Antal egy beteghez vitte az Oltáriszentséget, és találkozott a gúnyolódóval. Akkor annak öszvére hirtelen két első lábára ereszkedett, és meghajtotta fejét a Szentség előtt.

Keresztelő Szent János

Az előfutár, az Úr útjának előkészítője, Keresztelő Szent János életét idézzük fel születése ünnepén, liturgikus ünnepnapján, június 24-én.

Márk evangéliumának kezdetén olvassuk: „*Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának evangéliuma kezdődik. Izajás próféta megírta: »Nézd, elküldöm követemet, hogy előkészítse utadat. A pusztában kiáltónak szava: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!« Keresztelő János a pusztában hirdette a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára.*” (1,1–4) Az evangéliumokban és Az apostolok cselekedeteiben megőrzött régi igeihirdetési formulák egybehangzó tanúságítétele szerint: Jézus nyilvános föllépésének kezdetei Keresztelő Jánosnak a Jordán mellett indított bűnbánó mozgalmába nyúlnak vissza. Lukács evangéliumának (2,30) tanúsága szerint bizonyos, hogy János föllépése előtt a pusztában élt, tehát azon a helyen, amelyhez Izrael végső várakozásai fűződtek. Azonban a messiásjelöltekkel szemben ő nem ígért semmiféle megmentő csodát, amely igazolhatta volna őt. A hagyomány egyetlen csodáját sem említi.

A Lukács-evangélium mondja el János születésének és névadásának csodálatos körülményeit idős szülei, Zakariás zsidó pap és Erzsébet otthonában. János

anyaja měhétől fogva el volt telve Szentlélekkel. Ő volt tehát Jahve végső időkre szánt prófétája, aki születése, beszéde és tettei által meghozza Izrael népének az üdvösséget idejét (Lk 1,15–17).

A János-evangélium Betániát (1,28), később a Szalim közelében lévő Ainont nevezi meg János működési helyéül. Amikor a zsidók meglátták a Keresztelő bőrövvel összefogott teveszőr ruháját és szűkös pusztai étkezését (Mk 1,6), legizzóbb prófétájukra, Illésre emlékeztek, akin „szőrruha volt, a derekán pedig bőrök” (2Kir 1,8), s akinek az akkor zsidóság várakozása szerint a vég előtt vissza kellett térnie, hogy Jahve vagy a Messiás előfutaraként fölkészítse a népet az üdvösséget idejére. Jánosban a régi prófétaság szellemének megfelelő új Illés támadt. Meghirdette a régi felszólítást: „Tartsatok bűnbánatot! Térjetek egész emberségekkel Istenhez és az ő eljövendő országához!” (Mt 3,2).

A megtérést követelő keresztségről Heródes Antipász nem akart tudni. Mint Sámuel, Nátán vagy Illés, a Keresztelő is igaz prófétaként emelte föl szavát az Isten parancsát semmibe vevő tartományi fejedelem ellen, aki elcsábította mostohatestvére feleségét, Heródiást (Mk 6,18). Amiért János Heródes vétkét oly bátran megnevezte, elfogták. Heródiás csak az alkalmat várta, hogy a kellemetlen erkölcsbírót végleg félretegye az útból. Megtalálta a módját, hogy mostohalányának, Szaloménak tánca révén egy nagy ünnep boros hangulatában csapdába ejtse a kéjsívár vénembert, és szörnyűséges ajándékot követeljen tőle: a rab János fejét (Mk 6,17–29).

A Keresztelő tanítványai félreismerték más prófétáknál hasonlithatatlanul nagyobb méltóságát. Ennek köszönhető, hogy az ősegyháznak egyre jobban védekeznie kellett János személyének túlértékelése ellen. A Krisztusról szóló igeihirdetés kényszerítve érezte magát, hogy tisztázza a Messiás prófétai előfutárának szerepét. „A törvény és a próféták Jánosig tartottak. Azóta az Isten országának örömhíre terjed...” (Lk 16,16). Bármily nagy volt is a Keresztelő, „aki a mennyei országában a legkisebb, az nagyobb nála” (Mt 11,11). „Nem ő volt a világosság, csak tanúságot kellett tennie a világosságról” (Jn 1,8). „Nem a Messiás vagyok, hanem csak az előfutára” (Jn 3,28) – mondja maga János önmagáról. Egyszer azonban, Jézus Jordán-beli megkeresztelkedésekor föl kellett cserélődni a szerepeknek: „Nekem van szükségem a te keresztségedre, és te jössz hozzámm?” (Mt 3,14).

Az a tény, hogy a későbbi János-szakta utólag elrajzolta a bűnbánathirdető alakját, mit sem változtat a Keresztelő üdtörténetileg páratlan jelentőségén.

Isteni küldetésének és

prófétai nagyságának örök tanúja lett Jézus azáltal, hogy fölkereste a Jordánnál, és megkeresztelekedve vallomást tett prófétai ige-hirdetése és Isten népének főlkészítése mellett (Mk 1,9).

Jézus nemcsak az isteni megbízatás dolgában tudja egynek magát előfutárával, hanem az elutasításban is; hiszen egyaránt félreismerik, s megvetéssel és gyanúval fogadják Jánosnak, az előfutárnak és bűnbánathirdetőnek, valamint Jézusnak, az üdvösség meghozójának életmódját: „Eljött János, nem eszik, nem iszik, s azt mondják rá, hogy ördöge van. Eljött az Emberfia, eszik is, iszik is, s azt mondják rá, lám a falánk, iszákos ember, a vámosok és a bűnösök barátja” (Mt 11,18–19).

János igazi próféta volt, az utolsó és a legnagyobb a próféták közül. Az evangélium forrásai szerint a bebürtözött Keresztelő tanítványai útján megkérdezi Jézust, hogy Ő-e „az eljövendő”, aki a megjövendölt Bíró lesz, vagy valaki mászt várjanak. Jézus az izajási üdvösség-prófécia szavaival felel: a vakok látnak, a süketek hallanak, a közelgő istenországát az üdvösség tettei hirdetik. És válaszát az éppoly komolyan intő, mint vigasztalónan ígéretes boldoggá nyilvánítással zárja: „Boldog, aki nem botránkozik rajtam” (Mt 11,2–6). Sokáig úgy gondolták, a Keresztelő csak látszat, afféle „pedagógiai” kérdést akart föltenni, hogy maga Jézus szüntesse meg tanítványai kétkedését. Mindazonáltal amennyire alaptalan ennek föltételezése, épp oly helytelen lenne azt állítani, hogy a Keresztelőnek kétségei voltak Jézus küldetését illetően. Joggal tehette föl az említett kérdést egyszerűen csak azért, hogy Jézus erősítse meg őt – akire küldetése végén a vértanúság vár – hitében, hogy Jézus megjelenése és cselekedetei az ő prófériáinak beteljesülései.

János az igaz világosság tanúja – mely világosság a világba jött –, de nem ő maga a világosság. Ő még teljesen az ószövetségi prófétaság talaján áll. Még nem tesz különbséget a Messiás első és második eljövetele között. A végső idők Lélek-kiáradását és az ítéletet együtt látja. Még nem tudta, hogy a Messiásnak először Isten kegyelmi idejét kell meghirdetnie, a szenvédésnek és búnnek alávetett emberiség megváltójaként kell megmutatkoznia, mielőtt újra eljön ítélni, és megszüntetni a világ minden baját és jogtiprását.

Az Egyház Jézuson és Szűz Mária kívül csak Keresztelő Szent Jánosnak ünnepli meg a test szerint való születése napját.

Keresztelő Szent János a takácsok, szabók, vargák, szűcsök, pásztorok, vendéglősök védőszentje. Fejfájás és epilepszia ellen is könyörögtek hozzá. Jelképei: Isten báranya, pásztorbot, keresztfá zászlóval, tál levágott fejével, liliom.

A magyar nyelvterületen Keresztelő Szent János napját Szent Iván napjaként emlegetik. Szent Iván éjszakája a nyári napforduló, vagyis az esztendő legrövidebb éjszakájának ünnepe. A Szent Iván név a bizánci egyház kultikus befolyására emlékeztet.

Diós István: A szentek élete Magyar katolikus lexikon
Bálint Sándor: Ünnepi kalendárium I.

Július 25-én tartjuk a nagyszülők és idősek első világnapját

A Világiak, Család és Élet Dikasztériuma nemrégiben közzétette a világnap témáját, melyet a Szentatyja Máté evangéliumából választott: „Én veletek vagyok minden nap” (Mt 28,20). Az Egyház szeretné kifejezni, hogy közel áll az idősekhez, különösen a mostani nehéz, pandémiás időben.

Idén, július 25-én, közel Szent Joachimnak és Szent Annának, Jézus »nagyszüleinek« emléknapjához tartjuk meg az idősek és nagyszülők első világnapját. Az evangéliumok keletkezésének idején a társadalom szerkeze másiként nézett ki, mint napjainkban. A nagycsalád biztosította minden korosztály számára az életben maradást. minden korosztálynak meg volt a maga szerepköre, feladata. Az idősek lettek a hit, a tradíciók és a

kultúra áthagyományozói. Ők biztosították az átmenetet a múlt és a jövő között. Az ipari forradalom hozta változások alapjaiban változtatták meg a családok szerkezetét, összetételét és az egyes korosztályok feladatkörét. A már dolgozni nem tudó idősebb generáció nem csak a munkáját és ezáltal, a megélhetésének alapját veszítette el, hanem a családon belüli szerepét is. A problémát az állam ugyan a maga szintjén orvosolni próbálta, így Bismarck kidolgozta az idősek ellátását szolgáló nyugdíjrendszerét, illetve a gyermekkel felügyeletet szolgáló óvodák rendszerét. Az iparosodó országok elsősorban gazdaságilag próbálták az időseket lebiztosítani. Az idős ember azonban, befejezve aktív munkaképes korszakát egy sokkal összetettebb kihívás előtt áll. Értelmet találni az életnek, új célokat kitűzni nem is olyan könnyű feladat a számunkra. A napi rutin elvesztése a munkahelyen, a kollégákkal kialakított baráti viszony hiánya, a gyermekkel elköltözése által keletkezett űr a családi fészkekben, olyan új helyzetet teremt, amit csak erre felkészülve lehet sikeresen megválaszolni. Az egyház volt az egyetlen olyan szervezet, amely erre választ próbált adni.

Az evangélium üzenete örök érvényű igazság. Mondanivalója minden korban megállja helyét és irányt mutat fiatalnak és idősnak egyaránt. Máté üzenete, az Én veletek vagyok minden nap, olyan ígéretet tartalmaz, mely reményt ad fiatalnak és idősnak egyaránt. A generációk egymás iránti felelősségvállalása még nyomatékosabban felhívja az idősek figyelmét a rájuk bízott feladatra. A nagyszülőknek, az időseknek is részt kell venniük az evangelizáló küldetésben: hirdessék az igét, tanítsák meg imádkozni az ifjabb nemzedéket, neveljék őket a hitre. Ferenc pápa januári prédikációjában kiemeli Imádkozunk, hogy a pénzügyi szektor felelősei a kormányokkal együtt munkálkodjanak a pénzügyi szféra szabályozásán, és így megvédjék az állampolgárokat annak veszélyeitől. A Szentlélek az idősekben még ma is a bölcsesség gondolatait és szavait éleszti fel: *hangjuk azért értékes, mert*

Isten dicsőségét énekli, és őrzi a népek gyökereit. Fontos tehát, hogy a nagyszülők találkozzanak unokáikkal, és az unokák találkozzanak nagyszüleikkel, mert – ahogy Joel próféta mondja – *a nagyszülők álmokat látnak unokáik előtt, nagy vágyakat fogalmaznak meg, a fiatalok pedig erőt merítve nagyszüleikből mennek előre, és prófétálnak majd.*

Plébániánk is csatlakozik ehhez a programhoz a részletekről következő számunkban olvashatnak.

Ferenc pápa májusi imaszándéka:

„*a házasság szépségéért*”

Evangelizációs: A házasságra készülökért

Imádkozunk a fiatalokért, akik keresztény közösségek támogatásával készülnek a házasságra, hogy növekedjenek a nagylelkű, hűséges és türelmes szeretetben.

JÚNIUSI PROGRAMJAINK

JÚNIUS 3. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 7. HÉTFŐ 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 10. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 13. VASÁRNAP 16 ÓRA 17 ÓRA	SZENTSÉGIMÁDÁSI ÓRA A TEMPOLBAN. Te Deum
JÚNIUS 14. HÉTFŐ 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 17. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 19. SZOMBAT 17 ÓRA	NÉMET MISE A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 20. VASÁRNAP 11 ÓRA	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG SZENTMISÉJE TEMPLOMUNKBAN.
JÚNIUS 21. HÉTFŐ 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 24. CSÜTÖRTÖK 18 ÓRA 30 PERC	A SZENT EGYED KÖZÖSSÉG IMAÓRÁJA A TEMPOLBAN.
JÚNIUS 27. VASÁRNAP 16 ÓRA	HORVÁT MISE A TEMPOLBAN.

IGENAPTÁR

2021. június

1. kedd: 9. évközi hét kedd Tób 2,9-14 Zsolt 111 Mk 12,13-17 Emléknap: Szent Jusztínusz vértanú
2. szerda: 9. évközi hét szerda Tób 3,1-11a.16-17a Zsolt 24 Mk 12,18-27 Választható emléknap: Szent Marcellínusz és Szent Péter vértanúk
3. csütörtök: 9. évközi hét csütörtök Tób 6,10-11;7,1.9-17;8,4-9a Zsolt 27 Mk 12,28b-34 Emléknap: Lwanga Szent Károly és társai, vértanúk
4. péntek: 9. évközi hét péntek Tób 11,5-17 Zsolt 145 Mk 12,35-37
5. szombat: 9. évközi hét szombat Tób 12,1.5-15.20 Tób 13 Mk 12,38-44 Emléknap: Szent Bonifác püspök és vértanú
6. vasárnap: Krisztus Szent Teste és Vére, Úrnapja Kiv 24,3-8 Zsolt 115 Zsid 9,11-15 Mk 14,12-16.22-26
7. hétfő: 10. évközi hét hétfő 2Kor 1,1-7 Zsolt 33 Mt 5,1-12
8. kedd: 10. évközi hét kedd 2Kor 1,18-22 Zsolt 118 Mt 5,13-16 Választható emléknap: Prágai Szent Ágnes szűz Választható emléknap: Boldog Sándor István, szerzetes és vértanú
9. szerda: 10. évközi hét szerd 2Kor 3,4-11 Zsolt 98 Mt 5,17-19 Választható emléknap: Szent Efrém diakónus és egyháztanító
10. csütörtök: 10. évközi hét csütörtök 2Kor 3,15-4,1.3-6 Zsolt 84 Mt 5,20-26
11. péntek: Jézus Szentséges Szíve FÜ – 2021 B év Oz 11,1.3-4.8c-9 Iz 12 Ef 3,8-12.14-19 Jn 19,31-37
12. szombat: 10. évközi hét szombat 2Kor 5,14-21 Zsolt 102 Mt 5,33-37 Emléknap: A Boldogságos Szűz Mária Szeplőtelen Szíve
13. vasárnap: Évközi 11. vasárnap Ez 17,22-24 Zsolt 91 2Kor 5,6-10 Mk 4,26-34
14. hétfő: 11. évközi hét hétfő 2Kor 6,1-10 Zsolt 97 Mt 5,38-42
15. kedd: 11. évközi hét kedd 2Kor 8,1-9 Zsolt 145 Mt 5,43-48 Emléknap: Árpád-házi Boldog Jolán, szerzetesnő
16. szerda: 11. évközi hét szerda 2Kor 9,6-11 Zsolt 111 Mt 6,1-6.16-18
17. csütörtök: 11. évközi hét csütörtök 2Kor 11,1-11 Zsolt 110 Mt 6,7-15
18. péntek: 11. évközi hét péntek 2Kor 11,18.21b-30 Zsolt 33 Mt 6,19-23
19. szombat: 11. évközi hét szombat 2Kor 12,1-10 Zsolt 33 Mt 6,24-34 Választható emléknap: Szent Romuald, apát

20. vasárnap: Évközi 12. vasárnap Jób 38,1.8-11 Zsolt 106 2Kor 5,14-17 Mk 4,35-41
21. hétfő: 12. évközi hét hétfő Ter 12,1-9 Zsolt 32 Mt 7,1-5 Emléknap: Gonzága Szent Alajos, szerzetes
22. kedd: 12. évközi hét kedd Ter 13,2.5-18 Zsolt 14 Mt 7,6.12-14 Választható emléknap: Nolai Szent Paulínusz, püspök Választható emléknap: Fisher Szent János püspök, vértanú és Morus Szent Tamás vértanú
23. szerda: 12. évközi hét szerda Ter 15,1-12.17-18 Zsolt 104 Mt 7,15-20
24. csütörtök: Keresztelő Szent János születése – FÜ Iz 49,1-6 138 ApCsel 13,22-26 Lk 1,57-66.80
25. péntek: 12. évközi hét péntek Ter 17,1.9-10.15-22 Zsolt 127 Mt 8,1-4
26. szombat: 12. évközi hét szombat Ter 18,1-15 Lk 1 Mt 8,5-17 Választható emléknap: Alexandriai Szent Cirill, püspök és egyháztanító Választható emléknap: Szent Josemaria Escrivá de Balaguer áldozópap
27. vasárnap: Évközi 13. vasárnap Bölcs 1,13-15;2,23-24 Zsolt 29 2Kor 8,7.9.13-15 Mk 5,21-43
28. hétfő: 13. évközi hét hétfő Ter 18,16-33 Zsolt 102 Mt 8,18-22 Emléknap: Szent Iréneusz, püspök és vértanú
29. kedd: Szent Péter és Szent Pál, apostolok – FÜ ApCsel 12,1-11 Zsolt 33 2Tim 4,6-8.17-18 Mt 16,13-19
30. szerda: 13. évközi hét szerda Ter 21,5.8-20 Zsolt 33 Mt 8,28-34 Választható emléknap: A római Egyház első szent vértanúi

A Pécsi Ferences Plébánia kiadványa. Kereskedelmi forgalomba nem kerül.
Felelős szerkesztő: Dohány Zoltán plébános
Tel.: 72/313-565
Honlap: pecsi-ferences.github.io